

Wondergronds 2.0

Verbeelding en kennis

In Wondergronds 2.0 komt de boeiende wereld van mycelium tevoorschijn in kunst en wetenschap.

Door Wilma Wassing en Jessica Lelieveld - De aanleiding om ons met mycologie bezig te houden was dat we een vijf meter hoge paddenstoel wilden bouwen, vier jaar geleden. We ontdekten dat een paddenstoel de vrucht is van mycelium, een ondergronds netwerk van schimmeldraden, die onderling en met boomwortels verweven zijn. De schimmeldraden wistelen voedingsstoffen uit en volgens sommigen communiceren ze met elkaar over lange afstand. Dit is het grootste levende organisme op aarde; het netwerk is van levensbelang voor een gezonde bodem, dus voor de hele levende natuur. Aangezien mycelium niet direct zichtbaar is, zijn weinig mensen zich bewust van het bestaan ervan. Daarom wil Wondergronds iets veranderen door middel van een tentoonstelling, informatie en excursies.

Kunst komt voort uit verbeelding en roept verwondering op; kennis over mycelium maakt dat de bezoeker beseft dat dit organisme belangrijk is voor het voortbestaan van het leven op aarde. De combinatie van kunst en kennis vergroot het bewustzijn over bodemgezondheid op een toegankelijke manier. Achttien kunstenaars hebben werk gemaakt dat geïnspireerd is op mycelium. Twee van hen lichten we eruit.

ELLA VISSER

Papierkunstenaar Ella Visser vertelt over haar werk: "Uitgangspunt voor mijn beeldend werk is de immense schoonheid en kracht van de natuur. De nerven van een blad, de anatomie van planten en korallen, de sporen van een zwam, de groote pracht van deze kleine details is een bron van energie en verwondering. De natuur spiegelt voor mij het mens-zijn, want immers wij zijn natuur. Zwamvormen verwijzen naar nieuw leven dat ontstaat op dood materiaal."

Mycelium verwijst naar een diepe verbondenheid met de leefomgeving, ook al is dat niet altijd zichtbaar. Gesponnen levensdraden zijn zijn uitgangspunt voor nieuw onderzoek. Bladvormen met zichtbare imperfecte tonen de vergankelijkheid. Een hangobject dat het donker en licht samenbrengt, is een metafoor voor spirituele groei in het aardse bestaan. In mijn beelden van papier probeer ik iets van die zoektocht te vangen en door te geven aan de kijker.

MYCELIUM VERWIJST NAAR EEN DIEPE VERBONDENHEID MET DE LEEFOMGEVING, OOK AL IS DAT NIET ALTIJD ZICHTBAAR.

Mycelium.

Arterieel, mixed media werk van Marian Hulshof

Mijn objecten zijn gemaakt van handgeschepte papier. Ik werk voornamelijk met moerbeipapier dat gemaakt wordt van de bast van de moerbeiboom, die na het regenseizoen wordt afgepeld. Daarna groeit de bast spontaan weer aan. Er is geen ingreep in de natuur nodig om dit papier te vervaardigen. Deze gedachte spreekt mij aan."

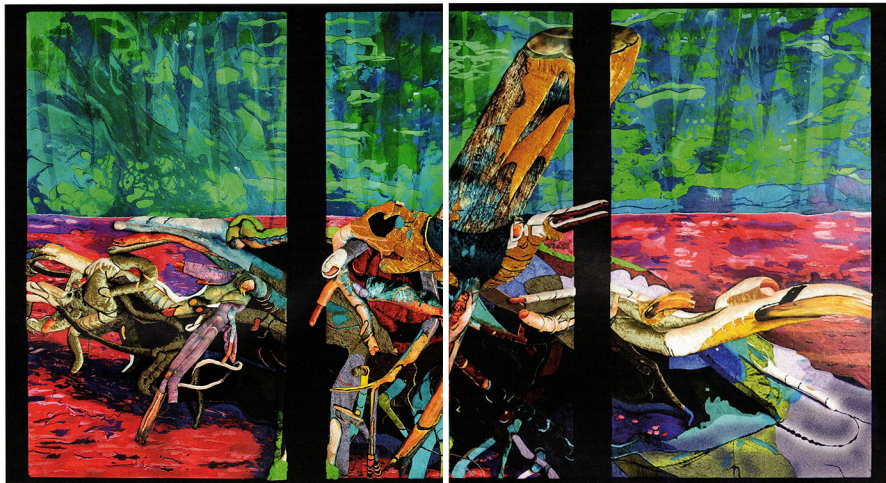
MARIAN HULSHOF

De schilderijen van Marian Hulshof maken het rijke ondergrondse leven van boomwortels met mycelium zichtbaar in abstracte vorm. Ze trekken aandacht door hun kleur, vorm en materiaal. Het ondergrondse leven komt bloot te liggen op plekken waar de aardse weggevoerd of weggevaagd is, bijvoorbeeld op hellingen, sandverstuivingen en langs stoelestromende beekjes.

De oorsprong van het kunstwerk Mycelium in Norg ligt bij een zomerwandeling langs een droogstaand beekje, omzoomd door bomen, in het Norgse bos. Het beekje transformeert zich bij hevige regenval tot een kolkende stroom, waardoor de grond tussen de boomwortels wegspoelt. Als het beekje droog staat, tonen de wortels zich in volle pracht. Ze vormen de inspiratiebron voor haar kunst.

Over haar werkproces zegt Marian Hulshof: "Stande in het beekje bij Norg neem ik foto's van alle kanten en in mijn atelier maak ik een tekening op het formaat van het kunstwerk. Bij het zoeken van stoffen in kleuren en texturen liggen mijn tafels vol. Diverse weefsels en breielsen hebben hun eigen voor- en nadelen. Fluweel heeft diepe kleuren, satijnweefsel is glad, gebreide stoffen zijn rekbaar."

Where do you go?

Ik houd van kleurrecht, liefst rekbaar en duurzaam. Duurzaamheid betekent in mijn werk dat de stoffen door de tijd heen intact blijven.

De oorspronkelijke tekening knip ik in stukken: dat worden patroonleden. Kleurmonocies naast ik als eerste aan elkaar: De aan elkaar genaaid stoffen komen op fiberfil. Daardoor krijgt het

schilderij volume. Daarna stik ik een rechte steek door lijnen die plat moeten worden.

Ondertussen heb ik met acryfverf de achtergrond op geprepareerd linnen geschilderd. De textielvoorstelling komt daar bovenop: genaaid op het schilderslinnen, gelijmd en vastgemaakt om de spijlaten heen.

Als laatste breng ik verf aan, over het textiel en over de achtergrond. Die kan acryl- en olieverf zijn. Door die afwerking wordt de uitstraling van verf en textiel naar elkaar toegetrokken zodat ze een harmonisch geheel vormen. Er ontstaan verschillende texturen: verf is hard, textiel is zacht."

Tijdens Wondergronds 2.0 - van 24 juni t/m 19 juli - wordt de kunsttentoonstelling aangevuld met lezingen van kunstenaars, wandelingen met boswachters, workshops over permacultuur, filmvertoningen en een belevingsvoorstelling. Voor meer informatie zie www.kunsttefnorg.nl